

Besværlighed at føre særlig Control med denne Bestemmelses Overholdelse, og den Ubehagelighed at maatte standse Forhandlingerne for at indhente Thingets Samtykke.

ad § 18.

I de Tilfælde, hvor et Lovforslag i Landstinget har gjenemgaaet samtlige de foreskrevne Behandlinger, og senere med de i Folkethinget derved foretagne Forandringer vender tilbage til samme, maa Sagen i det Hele og navnlig de mellem Rigsdagens tvende Afdelinger omtvistede Punkter forudsattes at være alle Thingets Medlemmer saa fuldstændigen bekendte, at der ikke er Grund til at gjøre Fristerne forinden deres fornylede Foretagelse længere end høist nødvendigt, hvorimod det navnlig ogsaa taler, at disse tilbagevendende Sager ordentligvis først ville forekomme mod Sessjonens Slutning. Naar Udvalget kun har troet at burde foreslaae Tidsfristen nedsat fra 3 til 2 Gange 24 Timer, er det for ikke at komme i Strid med den i § 10 indeholdte Regel om Endringsforslags Indgivelse.

Saa vel i denne Paragraph som i de påfølgende §§ 20 og 22 tales om Lovforslags Indsendelse til Statsraadet, hvilket Udtryk efter Grundlovens Indskrænkning ikke længer er anvendeligt. Blandt de Udtryk, der kunde være at sætte i Stedet derfor — Geheime-Statsraadet, Ministeriet og Conseilpræsidenten — har Udvalget meent at maatte give det sidste Fortrin.

ad § 20.

Da Bestemmelsen, at Lovforslag kunne fremkomme ligesaa vel fra Folkethinget, som fra Regeringen og et af Landstingets egne Medlemmer alt er optaget i § 12, der staaer i Spidsen for de for alle disse Lovforslag fælles Regler om Behandlingsmaaden, har det været nødvendigt at omredigere § 20.

ad § 24.

Til den Bestemmelse, at et Lovforslag, hvorom der ved Hjælp af et fælles Udvalg er tilveiebragt Dvereensthemmelse mellem begge Thingene, skal tilsendes Statsraadet fra Landstinget, hvis dette har behandlet Sagen sidst, (Det vil sige sidst, forinden den overgaves til et

saadant Udvalg) er der føiet en Sætning, som ikke findes i den tilsvarende § (25.) i Folkethingets Forretningsorden, og som fastsætter, at i modsat Fald (hvorved maa forståes, ikke at Lovforslaget sidst har været behandlet i Folkethinget, men at Dvereensthemmelse mellem Thingenes Beslutninger ikke er tilveiebragt) underrettes Statsraadet om Udsaldet, hvis Sagen angaaer et Regeringsforslag. Da der ikke findes nogen Anledning til i dette Tilfælde at bruge en anden Fremgangsmaade end i andre Tilfælde, hvor et Regeringsforslag fastses, skal Udvalget indstille, at denne særegne Forfrist bortfalder.

Det skal herved endnu bemærkes, at en Frist af 24 Timer (i Stedet for 48 Timer) vist maatte ansees som tilstrækkelig, hvor der kun kan stemmes Ja eller Nei om de af et fælles Udvalg gjorte Indstillinger i en Sag, som, inden det kommer saa vidt, maa være fuldstændigen uddebatteret, og hvis snarlige Tilendebringelse da maa ansees for paatrængende, hvorved det derhos ikke maa oversees, at alle disse Tidsfrister kun foreskrive et Minimum. Da Forholdet imidlertid vedrører begge Thing, har Udvalget ikke meent nu deri at burde foreslaae nogen eensidig Forandring for Landstingets Vedkommende.

ad § 25.

Ved denne Paragraph, som her er benævnt med det Tal, som den har i den trykte Forretningsorden, men som forøvrigt (ligesom alle de påfølgende Paragrapher) ved Indskydelse af den angaaende Behandling af hvilende Grundlovsforslag vedtagne Bestemmelse, har erholdt et højere Tal, foreslaaes den alt ovenfor motiverede Forandring, at Bestemmelsen om Udvalgenes Deelagtighed i Beslutningernes Affattelse og Henviisningen til de nu af Grundloven udgaaede §§ 17 og 23 bortfalde.

Forfaavidt det deri er forudsat, at det foreløbigen skal afgjøres, om et Forslag skal behandles, forinden det afgjøres, hvorledes dette skal ske, er det en Consequens af Indstillingen til § 12, hvorefter Spørgsmaalet, om en Sag skal nyde Fremme, bortfalder endogsaa ved Lovforslag, at dette ogsaa maa blive Tilfældet ved de her omhandlede i Reglen